

Exposició: **Alberto Corazón. Obra conceptual, pintura i escultura. 1968 – 2008**

IVAM Institut Valencià d'Art Modern

19 juny 2008 – 14 setembre 2008

Organitza: **Institut Valencià d'Art Modern**

Comissari: **Fernando Gómez Aguilera**

L'exposició retrospectiva que l'IVAM dedica a Alberto Corazón (Madrid, 1942) és la més important que s'ha realitzat fins ara al nostre país. La mostra, que recorre la seua producció des de finals dels anys seixanta fins a l'actualitat, inclou una selecció de 69 obres entre pintures, escultures i documents. L'exposició revisa amb una atenció especial les obres del seu període conceptual que s'han incorporat recentment a la col·lecció de l'IVAM dins d'un conjunt de 47 peces donades per l'artista.

A pesar de ser considerat un dels creadors pioners de l'art conceptual espanyol, este cicle de la seua obra és poc conegut, per això la mostra permet que s'aprecien de nou en tota la seua complexitat aquelles aportacions experimentals.

Des dels començaments, Alberto Corazón va compaginar primer, la producció artística amb l'activitat professional de dissenyador gràfic i, després, amb la d'industrial, sens dubte, una de les personalitats del nostre país més innovadores i rellevants en este camp. Les transferències de plantejaments teòrics i de recursos formals entre el disseny i l'activitat creativa han sigut permanents en la seua producció, que es caracteritza per l'autoreflexió i la integració de coneixements interdisciplinaris. El catàleg de l'exposició reproduïx la totalitat de les obres exposades i conté textos de Cosuelo Císcar, Pilar Parcerisas i Fernando Gómez Aguilera.

Les pràctiques desmaterialitzades que Alberto Corazón va desenrotllar en la primera mitat dels setanta estan vinculades a la profusió d'imatges produïdes per l'emergent societat de la comunicació, recolzada en les noves oportunitats de reproducció mecànica i els consums massius. Corazón partix de repertoris iconogràfics dels mitjans de comunicació, que reelabora mitjançant un singular

vocabulari expressiu en el laboratori —accentua trames i línies, apura contrastos de positiu-negatiu, integra text i fotografia....— mentre conceptualitza els continguts visuals, a partir de la base teòrica proporcionada pels estudis semiològics i les teories de la comunicació i la informació.

L'aportació a la cultura espanyola que, en l'etapa franquista, va pugnar per obrir vies de resistència i sensibilitat democràtica, no només la va fer Corazón des del camp de l'art, sinó també des d'iniciatives editorials, de producció i difusió de coneixement, que estaven connectades amb les noves pràctiques. Així, els seus projectes editorials *Ciencia Nueva* i *Alberto Corazón Editor-Comunicación* són dues aportacions col·lectives d'un calat indubtable impulsades per l'artista i dissenyador madrileny, amb la vocació de contribuir a construir una societat moderna, oberta i democràtica. En les seues realitzacions gràfiques, verdaderament singulars en l'època, es van aplicar fórmules lingüístiques de les seues investigacions conceptuals, mentre que la línia editorial de les publicacions difonia continguts humanístics, socials i polítics progressistes i inèdits a Espanya.

Els anys huitanta són un parèntesi en la producció creativa de l'artista, que tanca la crisi del conceptual amb un replegament cap a la professió de dissenyador. El 1992, Corazón es reincorpora a l'escena plàstica amb l'exposició *Estrategias del agrimensor*, en la qual mostra escultures i pintures que responen a una gramàtica construïda sobre un objectualisme de caràcter ritual i simbòlic. Esta etapa donarà pas a una pintura emblemàtica, d'arrel expressionista, basada en traços de dibuix esquemàtics i primitius.

Alberto Corazón reflexiona sobre la relació entre dibuix i color, representació i arquetip, construcció eidètica i fórmules retinianes. En les obres que ha fet recentment dóna continuïtat als plantejaments sobre la percepció i la iconografia, alhora que, en el marc d'una pintura culta, aborda problemes de composició estretament vinculats a la identitat icònica del gènere i a la seua comprensió. Els seus últims bodegons, àmpliament representats en l'exposició, encarnen una pintura que es sosté sobre l'efusivitat cromàtica, l'objectualitat i la llibertat en l'organització de les figures. Mediterrània i hedonista, esta obra més recent, al·ludix a la creació d'un espai estrictament pictòric, propi de la pintura-pintura, connotat amb trets d'innocència i de felicitat.